

Moderne Passionsskuespil *Adam Paulsen*

Via Crucis

Moderne Passionsskuespil

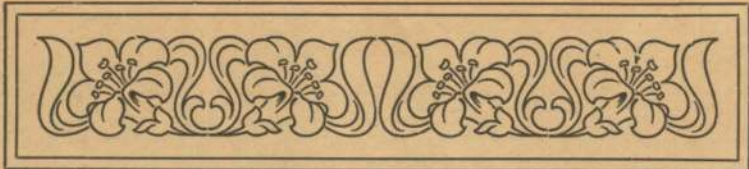
i 5 Akter

af

Aage Barfoed.

Adam Paulsen

Hovedpersonerne:

Adam, en ung Præst Adam Poulsen.
Eva, en Arbejderdatter . . . Ingeborg Spangsfeldt.
Philips, en rig Fabriksherre Aage Fønss.
Fristeren Aage Hertel.

Via Crucis.

I dette moderne Passionsskuespil er, som Titlen angiver, al menneskelig Vildfarelse, Syndefuldhed og Lidelse samlet i een Sum og klargjort dels ad symbolsk, dels ad naturlig realistisk Vej for at udmunde i den kristelige Hymne til Korsets Pris.

Midt i den store, gamle By, i hvis Dyb de fordærvende Lidenskaber koger over Fristelsernes Ild, lever en ung Præst ved Navn Adam et Liv i Forsagelse og Bøn bag et Klosters høje Mure. Hans Dage glider hen i inderligt Samliv med Gud — og fjernt, fjernt fra det tomme Fordærvsens Liv, som larmer uden for Klosteret. Vi ser et Udsnit af dette Liv i Pragten, Nydelsen og Letfærdigheden hos Byens Levemænd og deres Kvinder — og Mod-sætningen i Armod, Forkuelse og den evigt ulmende Misfornøjelse hos de Fattige og Fortrykte. Den mest omtalte af Byens Vellystninge, en Fabriksherre ved Navn Phi ips, har kastet sine Øjne paa et smukt og livsglad lille Pige-barn, Eva, som er Datter af en af Arbejderne paa hans Fabrik. Hun er let at lokke, thi hun har lært at hade de trange, usle Kaar, hvorunder hun er vokset op, og at misunde de Kvinder, hvis Liv sædvanligvis glider hen i Lediggang og Adspredelse.

Paa denne Tid har Philips og hans Venner netop foranstaltet en pragtfuld Fest i Byen, en Fest for Sommeren, Ungdommen og Livsnydelsen. Og medens Evas gamle Moder og Søskende henlever graa og kummerlige Dage, forlader hun sit Hjem og kaster sig sammen med Philips ind i Festens sanseløse Glæde. Den ærværdige

Klosterkirkes Klokker ringer, men Larmen fra Festens Tummel overdøver dem, og der er et gabende Svælg mellem Livet derude og det indadvendte Forsagelsens Liv, som den unge Præst Adam fører ved sin Bedeskammel og foran det Gudsmoderbillede i Kirken, paa hvilket den hellige Jomfru træder levende frem for den, som beder uden Synd.

Men da kommer Fristeren til Adam. Denne ræddes og søger lidenskabeligt Tilflugt i Bøn og Paakaldelse, men Fristeren er stærk og lokker Adam op i Kirkens Taarn, hvorfra man ser vidt ud over Byen, som breder sig i Sommersolens Skin. Se dog, siger Fristeren, hvor Menneskene nyder Livet dernede! Deres Dage er som Perler paa en Silkesnor. Og netop nu drager Ungdommen til Fest i jublende Skarer. Der kommer den fagreste af Byens Piger. Ser du hende? Det er Eva, og hun kan blive din og skænke dig den højeste Fryd, hvis du selv blot vil! — Adam betages af den unge Kvindes Skønhed, og sanseløs iler han tilbage gennem Taarnet og aabner Kirkeporten ud til Solen og Livet og sin egen Skæbne. Da Eva faar Øje paa ham, glemmer hun Festen og Dansen, som hun var paa Vej til, for denne Præst med det rene, alvorlige Aasyn, der er saa helt ulig alle de andre Mænd, hun har kendt. Fristeren triumferer. Adam er fanget i Elskovens Snarer. Nu vil det være let at faa ham videre ad Syndens torne-strøede Vej.

Fristeren fører Adam og Eva ind i Festens hvirvlende Lystighed, og med graadig Nyfigenhed tømmer Adam Nydelsernes Bæger til den sidste bedske Draabe. Sammen med sin lyslokkede Elskede blander han sig mellem den muntre Ungdom, der danser i Byens gamle Park. Glemmt er Bønnens og Forsagelsens Liv — glemt er Kirken — glemt er det hellige Gudsmoderbillede. Styrket i Grus er det Renhedens Ideal, for hvilket han kæmpede af hele sin Sjæl.

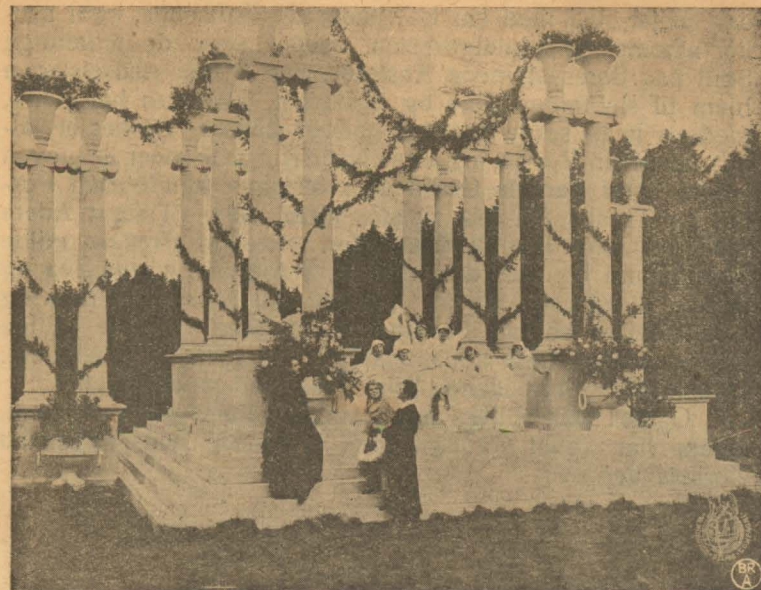
Adam søger til Spillesalen for at skaffe sig Midler til at fortsætte sin Tilværelse i sød Forglemmelse. Han spiller med selve sin Sjæl som Indsats — og vinder. Nu har han Guld. Men da han atter opsøger Eva, har hun paany sluttet sig til Philips, og ude af sig selv af Skinsyge kaster Adam sig over ham og støder sin Kniv i hans Bryst. Saaret er ikke dræbende, men da Gæsterne ved Festen erfarer, at deres Yndling og Ven er bleven overfaldet, jager de i deres Forbitrelse Drabsmanden for at stene ham. Adam flygter til Kirken for at søge Ly i dens Helligdom, men Præsteskabet og Kirkens Øverste formener ham Adgang. Ene, syg i sin Sjæl, forladt af Mennesker vandrer han da ud i et ørkenagtigt Øde uden for Byen for at være ene med Gud. Og her taler Samvittighedens Stemme til ham. For at blive ren og uden Synd, for at Kirken atter skal aabne sine Porte for ham og den hellige Jomfru atter træde lys-

levende frem af Guds Moders Billede, maa han gøre tung Bod, tage Korset paa sine Skuldre og vandre Lidelsernes Vej til Ende. Fristeren koger atter for ham, men Adam er bleven stærk i sin Bøn. Han vil fra nu af ofre sig for Barmhertighedens Værk for derigennem at sone sine Synder.

Imidlertid har Evas Broder, en ung Arbejder paa Philips' Fabrik, fattet et saa rasende Had til sin Arbejdsgiver, der har lokket hans unge Søster fra hendes Hjem, hvor den gamle Moder sidder tilbage og sørger over Datterens Skæbne, at han sammenkalder sine Kammerater til et Møde, hvor det beslutes, at de vil tage Hævn over den unge Vellystning, som har faaet Eva i sin Vold. Adam føres af Fristeren til dette Møde, og han forfærdes over deres Beslutning og søger at paavirke dem ved Jesu Ord. Men det er forgæves. I vild Ophidselse stormer de Philips' Slot, ødelægger dets gamle Kostbarheder og vil til at dræbe dets Ejer, da Adam stiller sig imellem og redder hans Liv.

Nu gaar der nogen Tid. Mens Adam paa sine Vandringer gennem den gamle By øver Barmhertighedens Værk paa Gader og Stræder og aldrig aflader med at prædike Korsets Budskab, har Eva født Philips et Barn. Moder og Barn er forstødt og sidder ene tilbage i trang Fattigdom, medens Philips selv er taget ud paa Rejse. Da Eva omsider ikke ser Udvej til at skaffe Føden til Barnet, lokker Fristeren hende til at bringe det af Vejen for paa

denne Maade at lette sine Kaar. Hun kan dog alligevel ikke faa sig selv til at ombringe det, men lægger det i en Fiskerbaad, idet hun haaber, at gode Mennesker vil tage sig af det. Imidlertid rejser der sig en Storm. Havet stiger, og Baaden med Barnet driver ud over de oprørte Bølger. Eva angrer og anraaber Gud om Hjælp — og da staar med eet Adam ved hendes Side. Han forbarmer sig over hende og vover med en Fiskers Bistand en Dyst med det fraadende Hav, hvorved det lykkes dem at bringe Barnet frelst i Land.

Men det er kun kort Tid, at Eva ofrer sig for sine Moderpligter. Da Philips kommer hjem og genoptager sit letsindige Liv, sender han Bud efter sin tidligere Elskerinde. Hun lyder hans Bud for at minde ham om hans Forpligtelse overfor hende og Barnet, men han er ikke oplagt til Alvor. Han vil kun nyde hendes Skønhed som forhen, og hun er svag. Atter bliver hun Dronningen ved Slottets prangende Fester.

Da beslutter Adam at redde hendes Sjæl fra Fortæbelse. Han skaffer sig Adgang til Slottet, hvor Festen netop larmer paa sit højeste. Fristerens Magt over ham er brudt, og nu staar han atter i de ædle Magters Tjeneste. Og se! Ballet bliver til en danse macabre. Denne Dans paa Nydelsernes og Egenkærlighedens yderste Grænse er kun stakket Frist og standser brat, naar Døden spiller op. Livet maa slippes, for at Livet kan vindes! Og medens Dø-

den mejer ned med sin Le blandt de Dansende, som synker sammen i Tilintetgørelsen, endnu med de letfærdige Smil paa deres stivnede Ansigter, flygter Eva rædselsslagen hjem til sin fattige Stue og til Barnet, som hun har glemt, medens Nydelserne daaredede hendes Sanser. Barnet er faldet ud af sin Vugge, og Evas Naboer og Genboer er bleven kaldet til af Barnets Graad og overfalder hende med Foragt og Trusler, da hun vender hjem. Men da staar Adam med eet midt iblandt dem. Han prædiker Fredens milde Evangelium og opfordrer dem til at følge ham med Eva og Barnet til Kirken, for at Gud kan mildne deres Vrede og lade sit Lys skinne i deres mørke Sind. Og de fattige Skarer følger ham andagtsfulde ind i Kirkens Helligdom. Han knæler i brændende Bøn foran Gudsmoderbilledet.

Og se! Den hellige Jomfru træder atter lyslevende frem. Adam har sonet sin Synd ved at vandre Bodsgangen ad Korsets Vej.

ejer saavel Filmen som dens Plakat- og Program-Tekst o. a. lignende Materiale med absolut Eneret.

Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatningskrav gjort gældende mod Vedkommende.